

1

2

3

4

5

6

Ritus contemporanis

TEXT **ALEXANDRE ROA CASELLAS**

Hi ha ocasions en què les arts abandonen les sales de parets blanques, els fulls de sala, els noms propis i les visites llampec de passejants distrets i es converteixen en mitjanceres d'un espai i generadores d'experiències que eduquen la sensibilitat i proposen noves formes de mirar, de ser i de pensar l'entorn. Un d'aquests petits oasis de la cultura contemporània és el centre ARBAR (Associació per la Recerca Biocultural i Artística de Rodes), nascut l'any 2012 a la Vall de Santa Creu amb l'objectiu de dur-hi a terme accions d'investigació cultural i artística.

Com sol passar amb els projectes més contemporanis, ARBAR neix a partir de les experiències i de les necessitats més que no pas d'una idea preconcebuda. Es desenvolupa en cicles anuals, que es vertebren en dos eixos: l'entorn natural del poble i les pràctiques artístiques performatives. L'associació convida, en cada cicle, a tres artistes que potencialment es relacionaran bé amb el tema central, i aquests desenvolupen processos de llarga durada, cosa que genera una immersió en el lloc que fa necessària una interacció directa entre els artistes i l'espai. Això dona com a resultat aquestes propostes riques en plantejament i procés, plenes de significat i treballades in situ. Com ja n'és una intenció, aquestes solen prendre la forma de l'acció performativa, generant per tant un tipus d'experiència molt interactiva que sol deixar després un cert rastre, de vegades permanent i d'altres efímer. En aquests moments, s'hi pot visitar la mostra dels darrers cicles, especialment del titulat «Substrat ontogènic. Processos performatius», que ha deixat elements visitables de les intervencions que van fer Jordi Mitjà, Núria Rion i Jaime Vallaura el passat juliol. En aquest cas, els artistes participants van reflexionar sobre l'entorn de la vall i, especialment, el seu pòsit històric en diàleg amb l'entorn actual. Mitjançant l'escultura, la documentació o la mescla de performance i acció plàstica, van experimentar amb les ruïnes, les pedres del paisatge, la fauna local i la pròpia història de l'edifici. Jordi Mitjà va dur a terme un treball documental i un d'escultòric, pensat específicament per a la interacció de l'obra amb les aus de la zona; Núria Rion va elaborar un gran frottage sobre la roca, que va convertir en una cartografia; en can-

FOTOS:

- 1. Exposició corresponent a l'acció de Jaime Vallaura, «Lapidum».**
- 2. 7. «Vessa i brota», acció duta a terme per Ariane Patout.**
- 3. 6. Acció de Mireia Coromina, «Fer feix de tota herba».**
- 4. 4. Mar Serinyà desenvolupant la seva acció «Obrint la línia».**
- 5. 2. Resultat de l'acció de frottage sobre pedra de l'artista Núria Rion. «L'origen. La situació. Assentament. La casa/el lloc».**
- 6. «Amb els peus a terra», intervenció d'Isabel Banal.**

ARBAR

L'Associació per la Recerca Biocultural i Artística de Rodes ha tancat aquest agost els dos cicles dedicats a les accions performatives a la Vall de Santa Creu

vi, les pedres amb rostre de Jaime Vallaura parteixen de l'experiència de viure a les ruïnes durant uns dies amb la seva Comunitat Sanguínea, és a dir, la seva família. A l'agost s'ha desenvolupat el cicle «Explorant la feminitat de la vinya», lligat de forma més evident a les pràctiques corporals i efímeres sobre el terreny. Les artistes convidades, totes dones de forma intencionada, han estat Mar Serinyà, Isabel Banal, Mireia Coromina i Ariane Patout. De nou, totes les intervencions s'han vinculat necessàriament a la localització específica, de la qual se n'han extret reflexions universals al voltant de l'ecologia, la feminitat, la contemporaneïtat o el propi fet artístic. El projecte d'ARBAR fomenta, de fet, un tipus de pràctica artística de forta càrrega poètica i amb una concepció de l'art com una forma de pensament. És per això que el seu interès, més que en l'exhibició de peces, resideix en la producció i els processos, en la mateixa experimentació sobre el terreny. Amb una visió molt clara i cultivada des d'una profunda reflexió, el centre esdevé un santuari per a la cultura contemporània entesa com a font de recerca constant, com a inquietud que relliga els símbols, els espais i entorns de la vida i les pulsions humanes cercant noves direccions cap a on mirar, formulant preguntes que obrin nous camins. Una actitud, al capdavall, artística en el sentit propi, que s'expressa a través de la col·laboració i la interacció de diversos investigadors de la forma i el sentit. ▀

